

IANCU LAURA

Valahol vár

Valahol vár még a tavalyi tél.
Biztos menhely, tűzfalal zárt liget,
Ahol a vonatfüttytől már nem fél
Ki itt most mozdulatlan integet.

Valahol vár még, ki útra indult,
Asztalt terít, beveti az ágyat,
Látja, amint a makacs ég feldúlt:
Összehajtogatja imáimat.

Ölembe hull a biztos félelem:
Szürke szemem örökké jönni lát,
Leszakadt égdarab a kenyérem,
Váróteremből rendezek hazát.

Pár(huzam)

Tudom, hogy árnyékomba' jársz.
Követsz, megállok és megállsz.

— — — — —
+ + + + + + + +

Sínek közé ejtett esély,
Nézem s te is nézed velem.
Csupasz vállamra hull az éj,
Ádám, sötétebbik felem.

*Felfüggesztett menetirány,
Tüllszívekbe szorult vonzás,
Hibás úrlap, kocka hiány,
Nem adta össze a számlás.*

Az ács

*A fák magánya áthatít,
ködre száll jajom. Még hozzá*

*sem értél s már kihűlt ujjad
nyoma szederfa ajkamon.*

*Várni csak várni – ez a bér,
szorít az ezüst nászruha,*

*kitapogat az ács, megmér,
szüzek, lámpások kapuba’.*

Ballada

ne aludj mert félek (F. I.)

*foltosodik az ég
ne aludj mert félek*

*kezemben gyertya ég
ne aludj mert félek*

*szíveden kinőtt fa
ne aludj mert félek*

halálmadár rajta
ne aludj mert félek

sebesült vad szelek
aludj csak ím visznek

